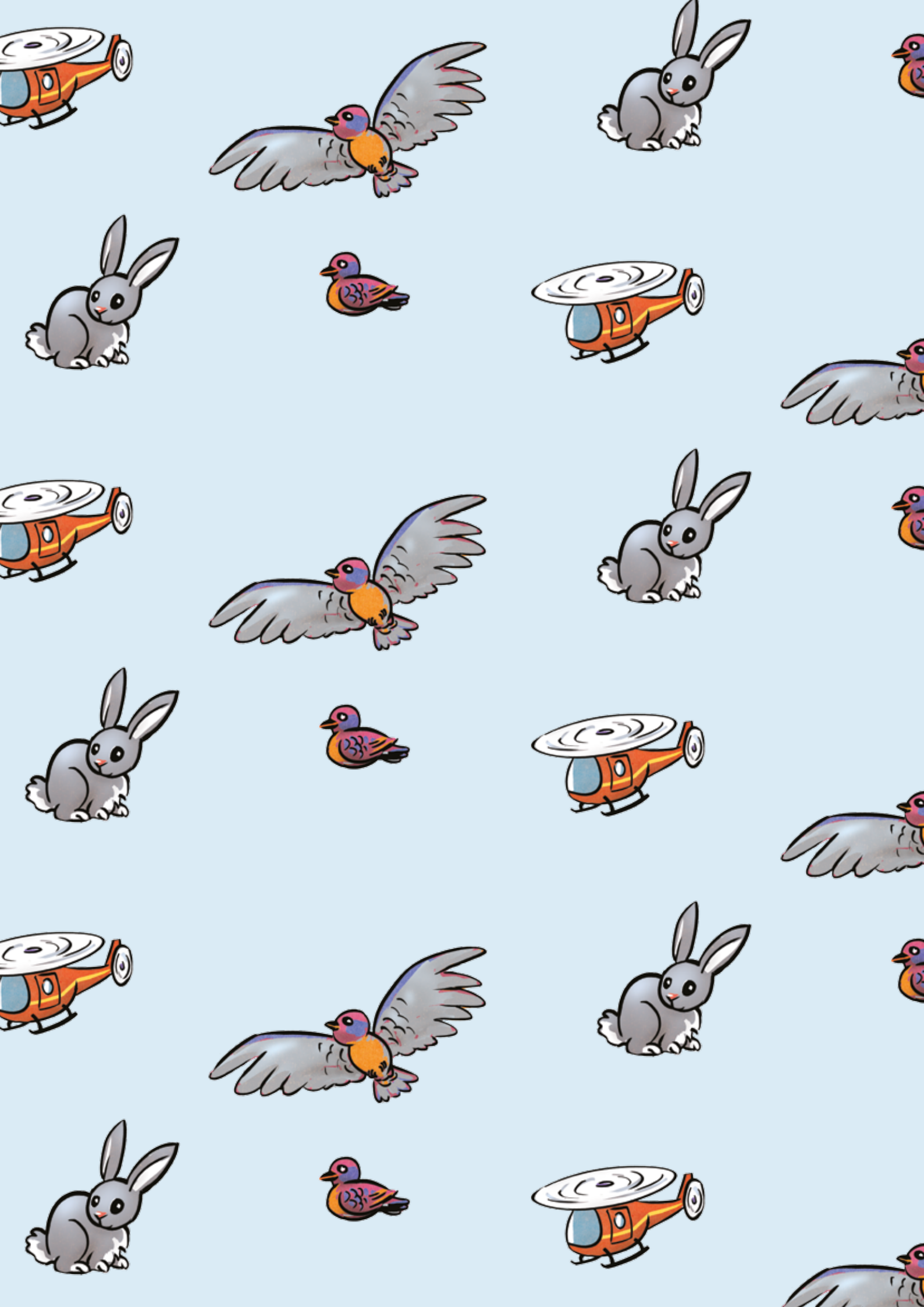

AKO KAMILKO STRETOL EMILKA

učebná pomôcka s témou dopravnej výchovy
pre 5-ročné a 6-ročné deti v materských školách.

AKO KAMILKO STRETOL EMILKA

DETI, V KNIŽKE NÁJDETE
AJ BIELE OBRÁZKY OZNAČENÉ
 CERUŽKOU.

VYFARBITE ICH PODĽA
SVOJEJ FANTÁZIE.

AKO KAMILKO STRETOL EMILKA

Produkcia:

Relations Consulting, s.r.o.

Autori:

© Mária Bejdová, Katarína Noskajová, 2017

Ilustrácie:

© Mgr. art. Viliam Slaminka, 2017

ISBN 978-80-89895-04-5

Bratislava 2017

Publikáciu Ako Kamilko stretol Emilka
zaradilo Ministerstvo školstva, vedy, výskumu
a športu Slovenskej republiky do zoznamu
odporúčaných materiálnych didaktických
prostriedkov určených pre materské školy.
Odporúčacia doložka má platnosť
do 4. apríla 2021.

AKO KAMILKO STRETOL EMILKA

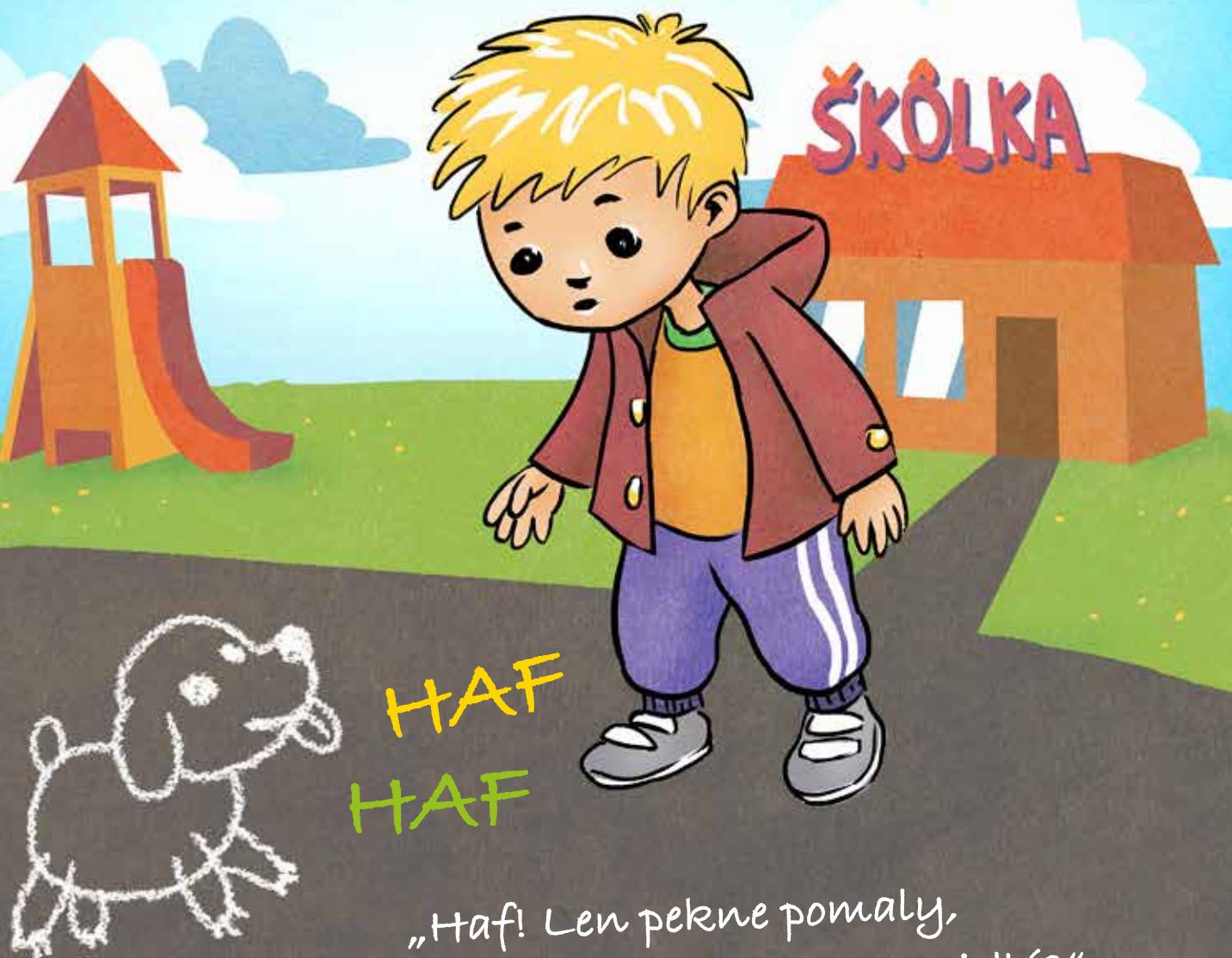

učebná pomôcka s témou
dopravnej výchovy
pre 5-ročné a 6-ročné deti
v materských školách.

KAMILKO A ZÁZRAČNÝ PSÍK

Malý Kamilko je škôlkar a každý deň čaká
na škôlkarskom dvore na mamičku,
aby ho bezpečne odvieďla domov.
Cestu už pozná naspamäť, a tak dnes
rozmýšľa o tom, že by to zvládol aj sám.

„Haf! Len pekne pomaly,
poznáš už všetky pravidlá?“
ozve sa zrazu niečí hlas.

Kamilko sa poobzerá. Zafúka vietor a pred ním sa objaví malé, malilinké šteniatko, nakreslené kriedou na chodníku.
„A ty si kto?“ začuduje sa Kamilko.

„Ja som Emilko,
zázračný
kriedový psík
z krajiny Haf.“

predstaví sa šteniatko
a zavrtí chvostíkom,
ktorý nosí stále vystrčený
dohora. To aby ho bolo
lepšie vidieť.

„A to je kde?“
zaujíma sa Kamilko.

„Je to d'aleko-pred'aleko
v zázračnej krajine. Tam všetky šteniatka vedia,
ako sa správať na ceste. A poznajú rôzne
tajomstvá,“ vysvetľuje havko.

„Fíha, aké tajomstvá?“
rozšíri oči Kamilko.

„Nepotrvá dlho a aj ty už budeš
veľký školák a budeš môcť chodiť po ceste sám.
Takže budeš chodec. A ja ti prezradím
zopár dôležitých cestných
pravidiel,“ vysvetľuje havko.

Ja som Emilko, malý psík,
budem kresliť na chodník.
Ak chceš chodiť domov sám,
pravidlá pre teba mám.

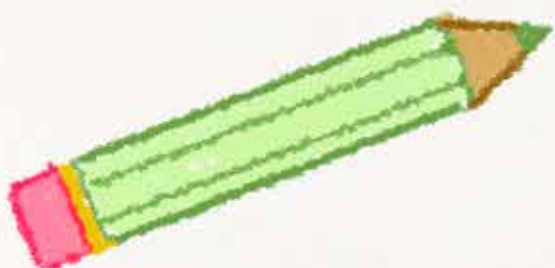
Emilko

Kamilko má tajomstvá
veľmi rád. Preto sa chce
od psíka dozvedieť viac.
„Prosím, kriedové šteniatko,
vysvetlíš mi, aké sú
na ceste vlastne pravidlá?
Ja sa volám Kamilko a budem ťa
veľmi pozorne počúvať,“
poprosí Emilka.

Deti, zopakujme si, ako sa volá zázračný psík.

PREJDITE
CERUZKOU
PO CESTIČKE
Z BODIEK
A OBJAVÍTE
PÍSMENKO E
AKO EMILKO.

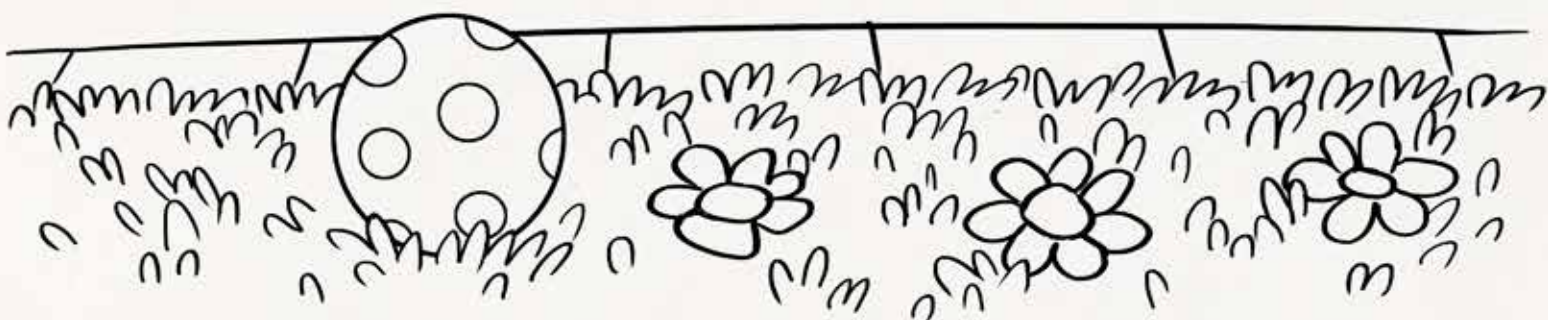

„Dobre,“ súhlasí šteniatko.
„Porozprávam ti o tom, ako to chodí na ceste,
a pomôžem ti, aby si to zvládol sám.“
„Super, to bude psina!“
zvýskne Kamilko
a až podskočí od radosti.

VYFARBI
PSÍKA EMILKA
NA ULICI.

CHODNÍKOVÉ PRAVIDLÁ

„Na začiatok ti porozprávam o chodníkových pravidlách. Je to jednoduché

- chodí sa po chodníku, po ceste sa jazdí autom,“
začne rozprávanie šteniatko Emilko
a vystrie chvostík ešte
vyššie dohora.

To aby ho Kamilko
bral naozaj
vážne.

„Aj keď máš obuté

Aj keď máš vonku

Aj keď tlačíš

Aj keď máš

na vôdzke.

Musíš chodiť po chodníku
vždy, keď sa nachádza
pri ceste!”

„Lenže ja už viem ako sa chodí po chodníku!“
zvýskne Kamilko. „Napríklad vždy,
keď ideme zo škôlky na výlet,
kráčame vo dvojiciach a držíme sa
za ruky – mladší staršieho, väčší menšieho.“

„Haf, to máš pravdu,
je lepšie niekoho sa držať.
Ale čo keď už budeš väčší
a pôjdeš po chodníku sám?“
zavrčí šteniatko.

Kamilko sa zamračí ako ten
najtmavší obláčik na oblohe
a tuho rozmýšľa.

Šteniatko mu ochotne poradí:
„vtedy si skontroluješ,
kde máš pravú rúčku,
a po tej strane - teda vpravo
- ideš pekne pomaly
po chodníku.“

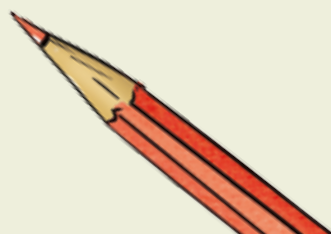

POSPÁJAJ ČIAROU ČÍSLA 1-2-3 A 4-5-6 A OBJAV CHODNÍK.

„A nemôžem vpravo radšej bežať?“
zaujíma sa Kamilko.
„vieš, to keď sa veľmi ponáhľam...“

Emilko zavrtí hlavou
a pre istotu radšej aj chvostíkom.
„Chodník je na chodenie.
Behať môžeš na lúke
či na ihrisku.“

„A čo mám robiť,
ak ide predo mnou
niekto pomaly
ako korytnačka?“
zaujíma sa Kamilko.

„Ak pred tebou
ide niekto pomaly,
mladší spolužiak či dedko,
môžeš ho obehnúť
z ľavej strany – to je tam,
kde máš ľavú ruku.
To už poznáš, však?“
uistuje sa šteniatko.

Kamilko horlivo prikyvuje
a ukazuje šteniatku, kde má pravú
a kde zas ľavú rúčku.

Emilko kamaráta pochwáli:
„Veru správne, ide ti to veľmi dobre.
Všetko si dobre zapamätaj,
aby si bol na cestu
vždy dobre pripravený.“

Chodca na chodníku
obchádzame z ľavej strany.

VYFARBI
SPRÁVNNU
ŠÍPKU.

AKO PREJŠŤ CEZ CESTU

Cup-cup, cup-cup! Po schodíkoch zo škôlky
cupitá copatá Janka. „Ahóý!“ kričí Kamilko
a hneď ju predstaví psíkovi. Lebo tak sa to patrí.

„Toto je moja kamarátka Janka.
Chodí so mnou v škôlke do tej istej triedy.
A toto je psík Emilko.“

„Jáááj, ale ja sa psíkov bojím!“
zvýskne Janka.
Kamilko len mávne rukou.
„Ále čo si, ved' tento je kreslený.
Ale pozná všetky
chodníkové pravidlá!“

„Fíha!“ prekvapí sa Janka a už sa psíka vôbec nebojí.
„Mňa mamička naučila, že cez cestu
sa prechádza po zebre!“ prezradí Janka Emilkovi.

„Po zebre?“ čuduje sa Kamilko.
„ved' zebry žijú v Afrike
alebo v zoologickej záhrade!“
krúti hlavou nad týmto
čudným nápadom.

„Haf! Janka má pravdu!“ zastane sa Emilko
svojej novej kamarátky.

Aj biele pruhy na ceste sa volajú zebra.

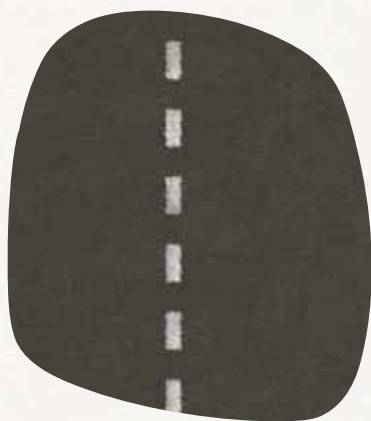
Alebo aj priechod pre chodcov.

Kráčate po nich, keď chcete prejsť
na druhú stranu cesty,
pokračuje havko.

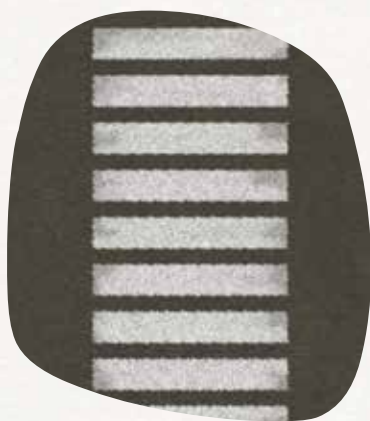
„Pekne pomaly,
po pravej strane.
Múdre deti vedia,
že po zebre
nikdy
nebežíme!“

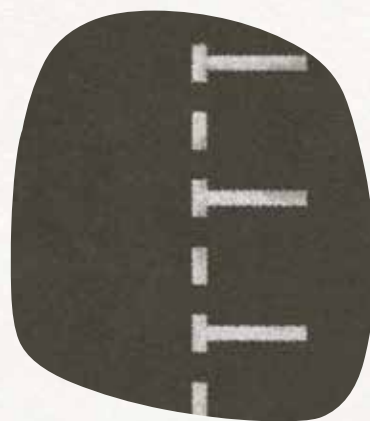
NA KTOROM OBRÁZKU
JE ZEBRA?

A

B

C

„Pri zebre často stojí aj semafor!“
spomenie si zrazu Janka.

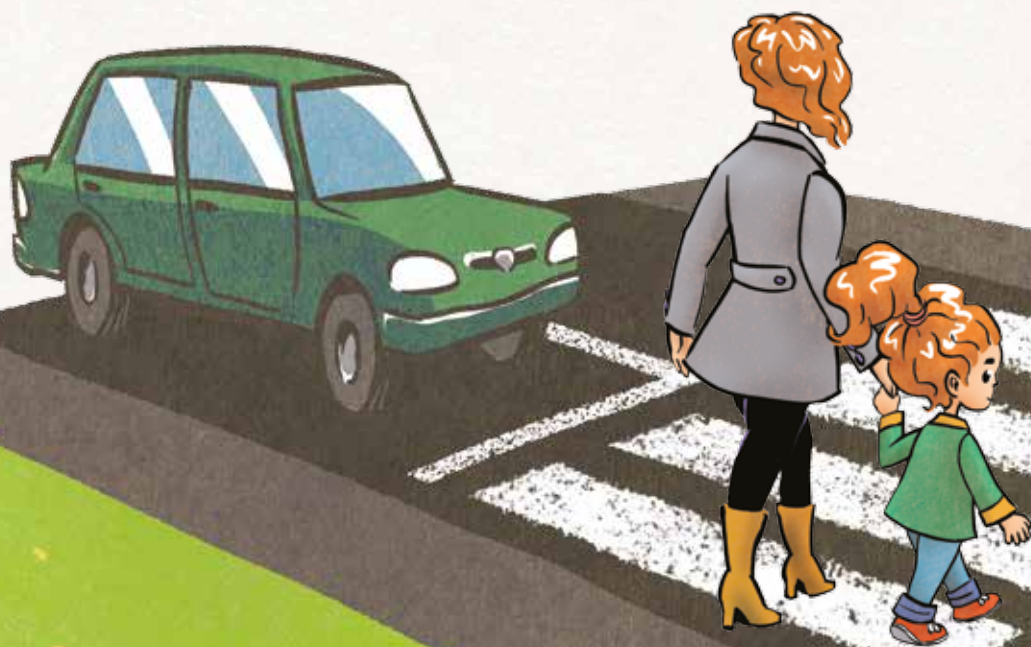
ČERVENÁ znamená stoj,
ŽLTÁ pozor,
ZELENÁ voľno!“

„A ja som videl na semaforocho
aj malé panáčky. **Zeleného**
a **červeného**,“ nedá sa zahanbiť Kamilko.
„Veru, také semafore sú pre chodcov,
ako ste aj vy. Na zebzu vkročíte len vtedy, keď
zasvieti zelený panáčik,“ doplní ho Emilko.

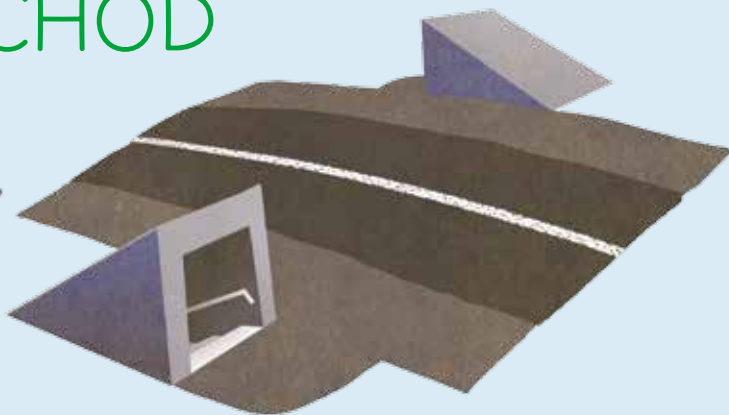
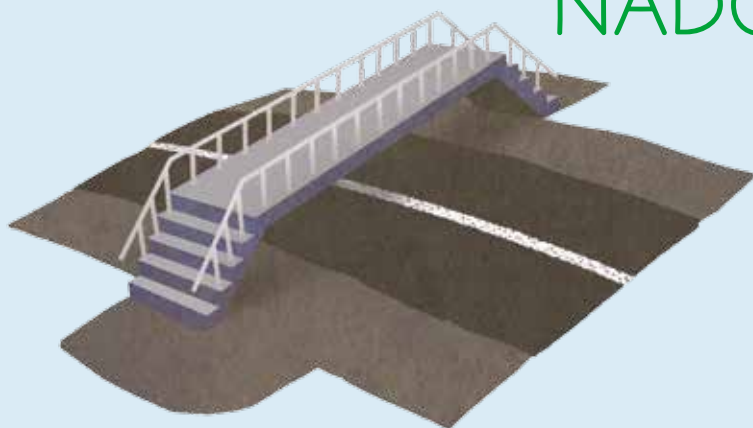
vyfarbi správne svetielko, ktoré svieti
na semafore pre Janku a ktoré pre auto.
Čo znamenajú povelý:

STOJ POZOR VOĽNO?

„A čo keď zebra nenájdem, čo potom?“
zamyslí sa Kamilko.
„Vtedy hľadajte nadchod alebo podchod,“
vysvetľuje psík.

NADCHOD

PODCHOD

„Prejsť cez cestu je také ľahké?“
zasmeje sa Kamilko. Ale nesmeje sa dlho,
lebo Emilko trošku zavrčí.

„Prejsť cez cestu nie je žiadna zábava!
Ešte sme si nepovedali najdôležitejšie pravidlo!“
„Aké???“ zvolajú Kamilko s Jankou ako jeden.

„Dobre počúvajte,“ povie psík.

„Aj keď ešte prechádzate cez cestu s rodičmi
či pani učiteľkou, vždy musíte urobiť toto...“
Deti sa nevedia dočkať tohto tajomstva.

„Najskôr sa vždy pozriete **VĽAVO**,
potom **VPRAVO**
a potom ešte raz **VĽAVO**.

Ak nič nejde, priamo prejdete cez cestu.“
„Vľavo, vpravo, vľavo...“
opakujú dookola deti
a krútia hlavou
doprava aj doľava.

CEZ CESTU PRECHÁDZAME
PO ZEBRE, CEZ NADCHOD
ALEBO PODCHOD.

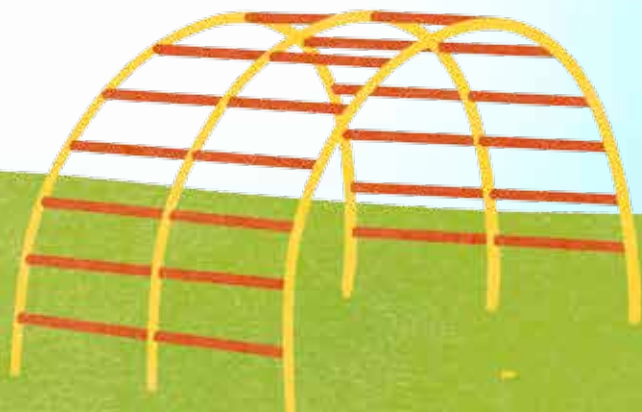
NEVYBIEHAME SPOZA
AUTA ALEBO AUTOBUSU.

PO ZEBRE IDEME
VŽDY PO PRAVEJ STRANE.

CEZ CESTU NIKDY
NEBEŽÍME.

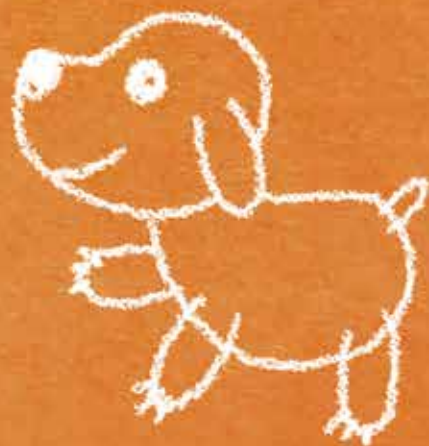
ZOZNÁMTE SA: DOPRAVNÉ ZNAČKY

Kamilko a Janka sedia na lavičke na dvore a hompálajú nohami. „Tých chodníkových pravidiel je nejako veľa, kto si to má pamätať?“ vzdychne Janka. „Chcelo by to nejakých pomocníkov,“ súhlasí Kamilko.

„Haf! vy nepoznáte dopravné značky?“
zavrčí na deti šteniatko.

„SÚ TO DOBRÍ POMOCNÍCI,
NÁJDETE ICH NA ULICI.
UKÁŽU VÁM BEZPEČNE,
ČO SA SMIE A ČO ZAS NIE.“

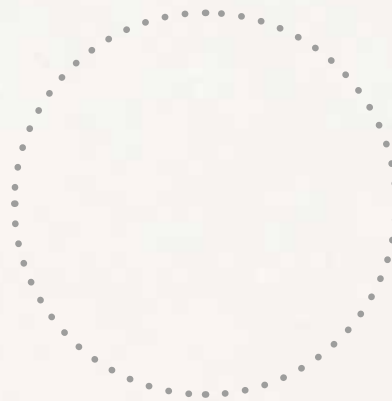
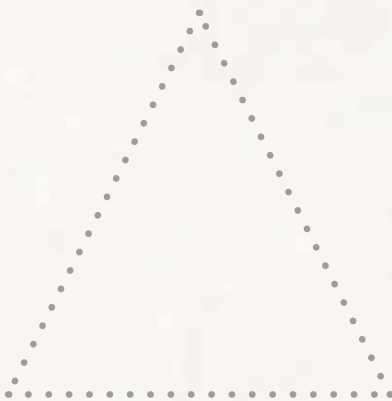
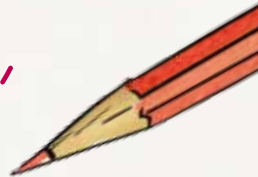

„Fíha,“ potešia sa deti.

„A aké dopravné značky poznáme?“.

„Baf! Dopravné značky majú rôzne tvary.
Poznáte už kruh, trojuholník či štvorec?“

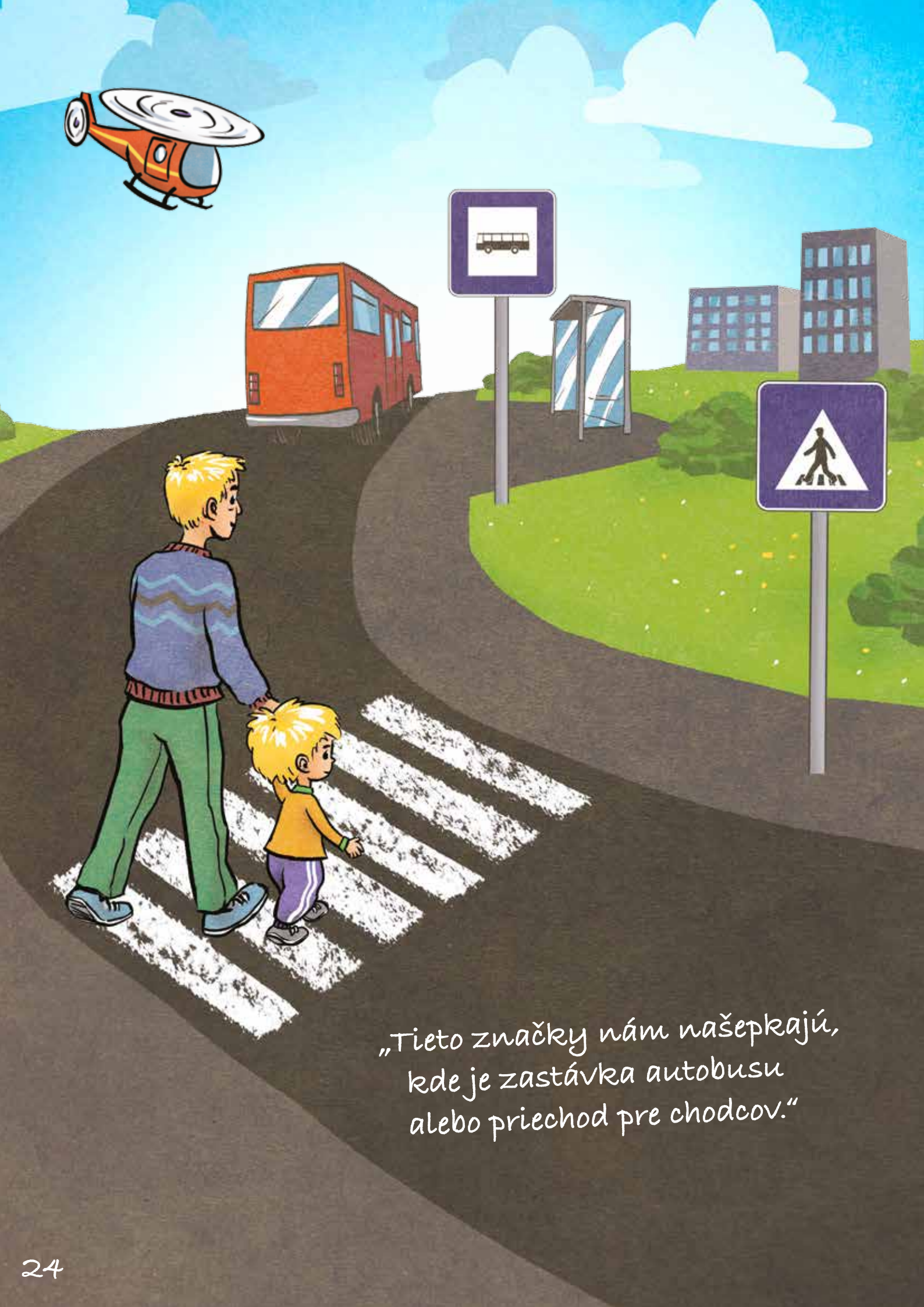
OBKRESLI A VYFARBI ŠTVOREC, TROJUHOLNÍK A KRUH.

„Značky, ktoré nám niečo
oznamujú, sú modré ako obloha,“
pokračuje psík. Napríklad značka
Pešia zóna. Viete, čo to je?“
spýta sa Emilko zvedavo.
Deti pokrútia hlavami.
Veruže nevedia.

„Pešia zóna vyzerá
ako ulica, ale nechodia
po nej autá, môžete sa tam
prechádzať,“
prezradí im kamarát.

„Tieto značky nám našepkajú,
kde je zastávka autobusu
alebo priechod pre chodcov.“

„Potom sú značky, ktoré nám niečo zakazujú,
ale aj prikazujú. Aby sa nám na ulici
nič nestalo.

A tieto značky sú naj-naj-najdôležitejšie,
povie psík vážne.

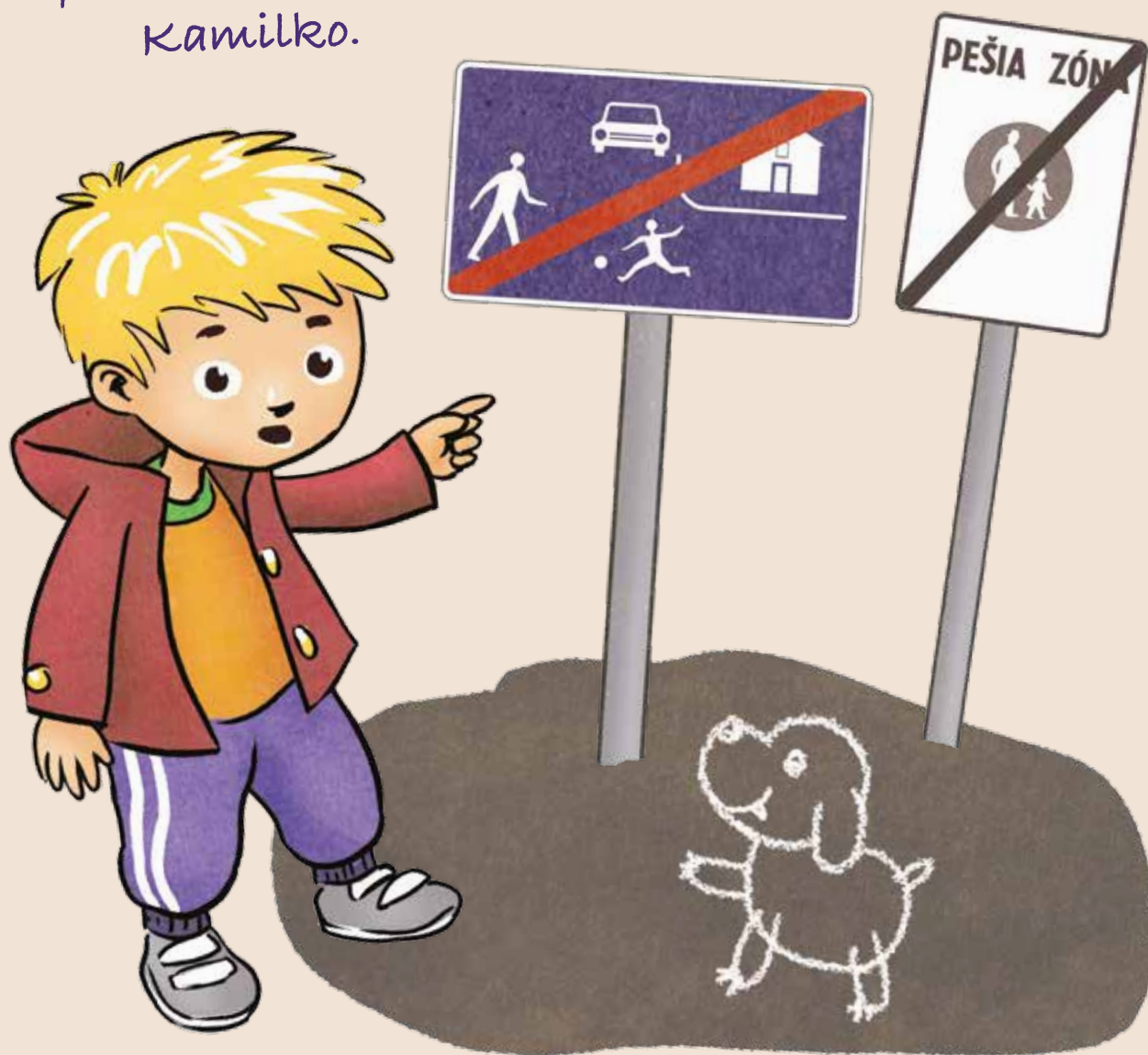

POPROSTE RODIČOV ČI PANI UČITEĽKU,
ABY VÁM VYSVETLILI,
ČO PRESNE ZNAMENAJÚ.

„A čo ukazujú
tie trojuholníkové?“
opýta sa aj Janka.
„Také značky upozorňujú vodičov
napríklad na to, že blízko sú
cyklisti či deti.“

„A predstavte si, ja som minule videl takú značku, ktorú niekto preškrtol!“ chváli sa odrazu Kamilko.

„Chichichi – chuchuchu,“ smeje sa psík, až mu vidieť všetky špicaté zúbky.

„To ju nepreškrtli deti farbičkou! Tak to má byť. Napríklad preškrtnutá značka OBYTNÁ ZÓNA nám hovorí, kde obytná zóna končí. A viete, čo je obytná zóna? To je taká ulica, kde sa môžete bezpečne hrať.“

PREČO AUTÁ HÚKAJÚ

Janka a Kamilko sa tešia,
koľko toho vedia o dopravných značkách.
Keď tu zrazu: vrárrn!
Okolo škôlky prefrčí
veľké blikajúce auto.

„Čo to bolo? vrabec?“ zdvihne hlavu psík Emilko.
Deti sa rozosmejú. „Niéé, nepoznáš sanitku?“
Havko šibalsky žmurkne, lebo kamarátov len skúšal.
„Poznám, poznám, sanitka sa ponáhľa
niekomu na pomoc. Preto húka a bliká.
vtedy treba dávať pozor! Sanitka má
vždy prednosť! A viete, ktoré autá sa ešte
ponáhľajú, lebo pomáhajú?“

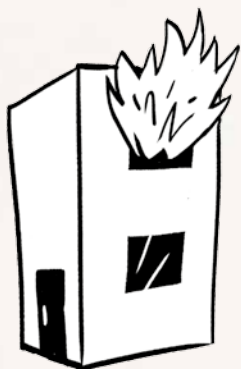
„Hasičské a policajné!“ vyťiahne sa Kamilko.
Janka prikyvuje: „A sanitkou jazdia zdravotníci.“
Emil si od samej radosti, aké sú deti šikovné,
zahavká túto pesničku:

HAV-HAV-HAVÁRIU NA ULICI,
OHLÁSIME POLÍCIU.
KEĎ SPADNEME NA CHODNÍK,
POMÔŽE NÁM ZDRAVOTNÍK.
KEĎ UVIDÍŠ OHEŇ,
HASIČA HNEĎ ZOŽEŇ!

„Kedy by si zavolať policajtov?“ pýta sa Janka
Kamilka. „Hm... keby som videl,
že sa zrazili dve autá,
odpovie jej kamarát.“

SPOJ ČIAROU SPRÁVNE AUTO A UDALOSŤ NA ULICI.

„A kedy by si zavolala sanitku?“
skúša zas on ju.
„Keby niekto spadol z bicykla
a nevedel by vstať,“
nedá sa Janka.

„Výborne, deti,“
teší sa psík Emil
a zahavká:
„Sanitku, hasičov
aj políciu zavoláme
telefónom na čísle
112. Ak ešte
nevieme telefonovať,
poprosíme najbližšieho
dospelého, aby zavolał
pomoc.“

SPOJ ČIAROU SPRÁVNE AUTO
S POSTAVOU V UNIFORME.

Emilko si veselo pospevuje.
Najskôr takto: hááá-úúú,
hááá-úúú, hááá-úúú!
Potom takto: há-ú, há-ú, há-ú!
A do tretice spieva toto:
hua, hua, hua, hua!

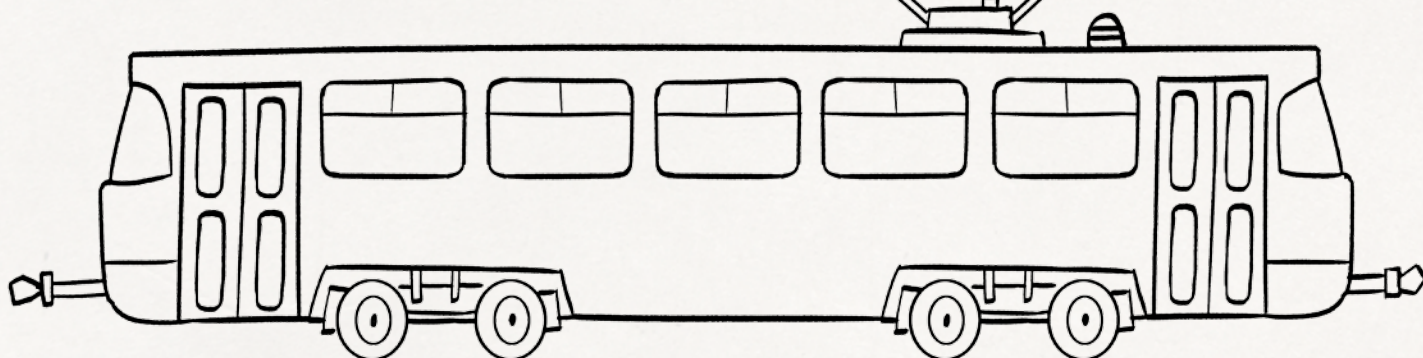
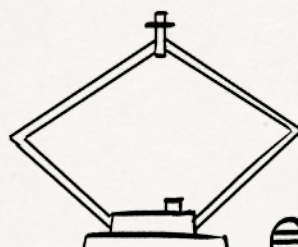
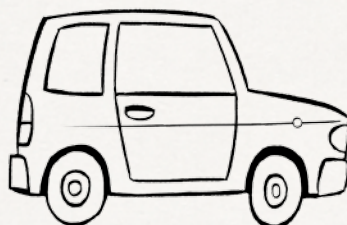
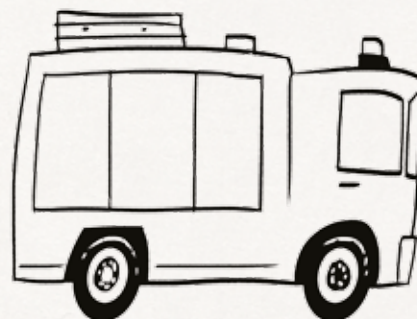
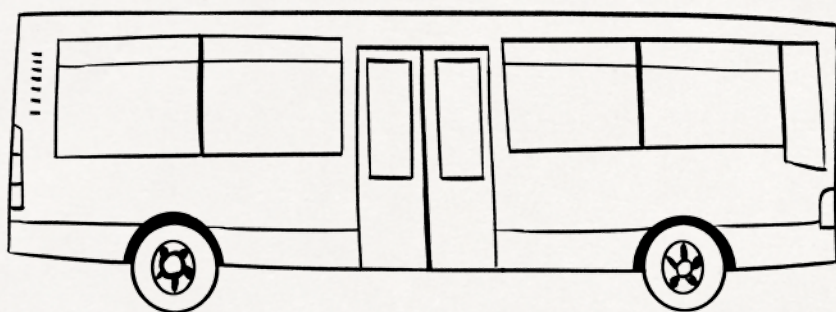
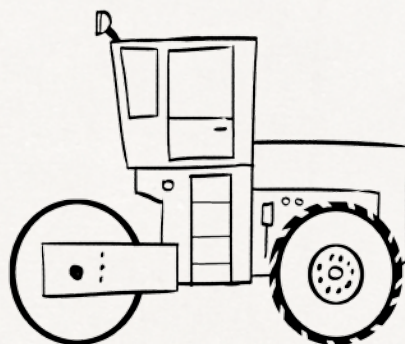
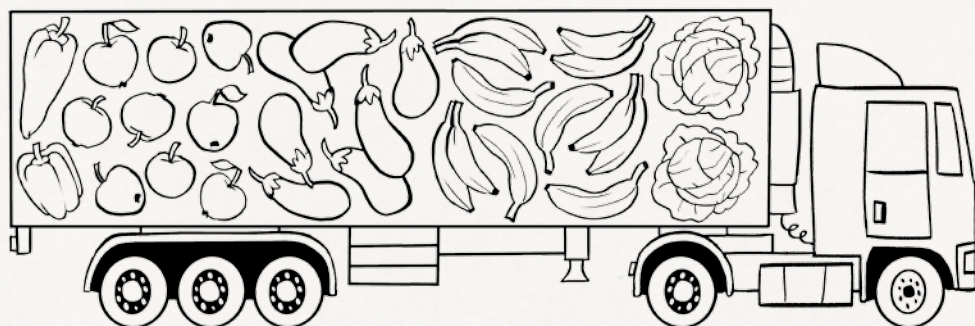
Ahá, ved' on napodobňuje
záchranné vozidlo! Ale ktoré?

Deti, poproste pani učiteľku, aby vám zahrala
na klavíri či flaute, ako húka sanitka,
hasičské aj policajné auto.

VYFARBI VOZIDLÁ A POVEDZ, KTORÉ HÚKAJÚ.

ZÁBAVA NA KOLIESKACH

Kamilko stojí pred škôlkou a rozmýšľa,
ako dlho vlastne trvá cesta k nim domov.
„Keby som mal svoju trojkolku alebo kolobežku,
bol by som doma raz-dva!“ pochváli sa psíkovi.

„Alebo kolieskové korčule
ako moja staršia sestra. Bžžn!
Mohli by sme si urobiť preteky na ceste,
pridá sa veselo Janka.“

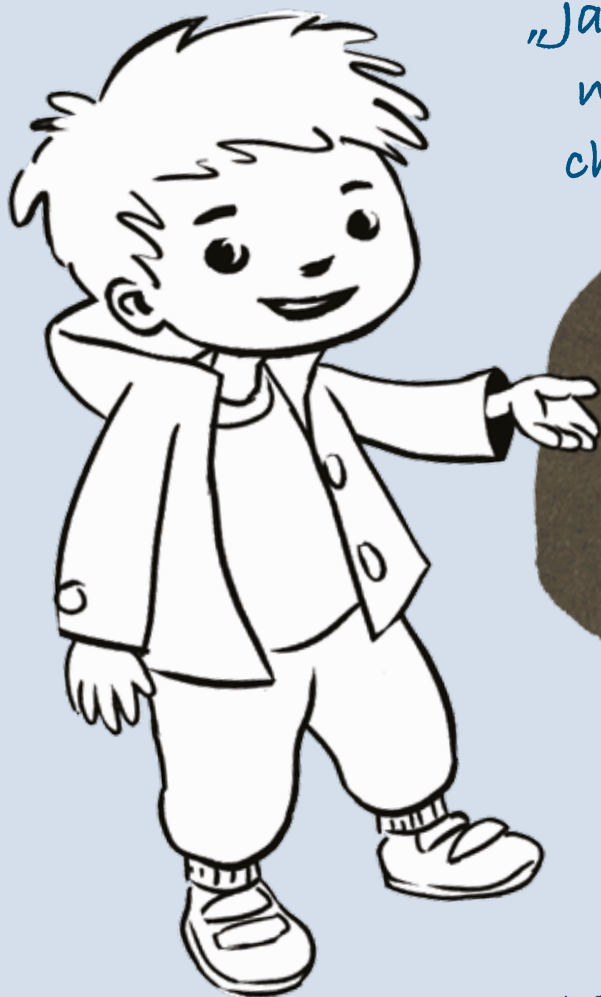
„To sa mi asi iba sníva...“
začudovane krúti hlavou šteniatko Emilko.
„Kolobežka aj korčule patria na chodník.
Hovorili sme si, že po ceste sa jazdí autom.“
„NA-CHOD-NÍK?“ čudujú sa deti.

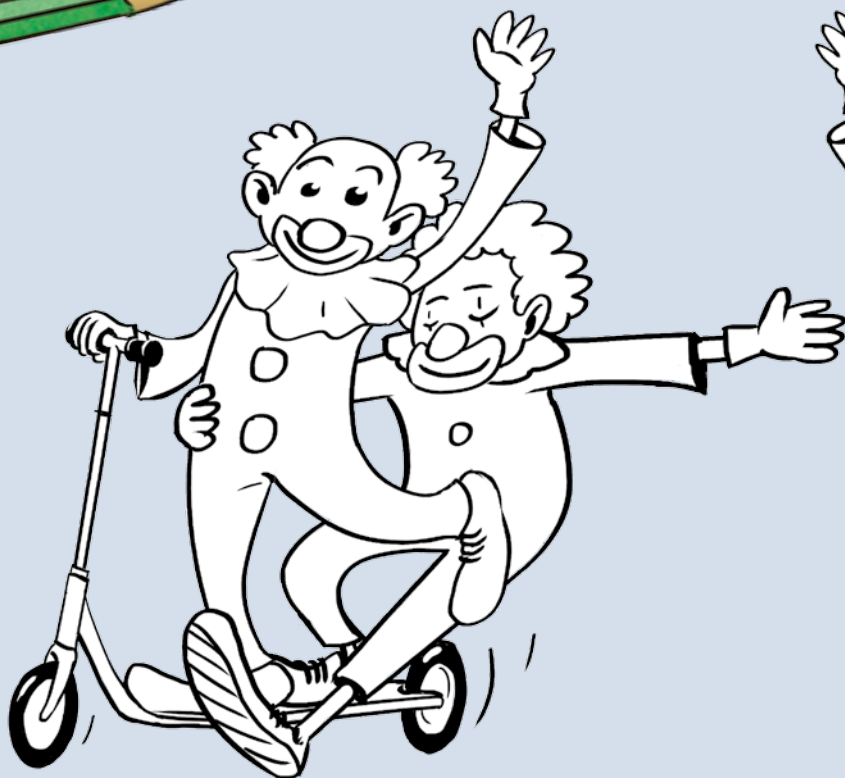
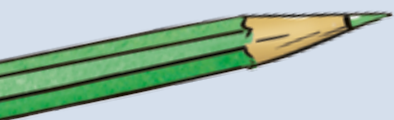
„Veru áno,“ prikyvuje
psík, až mu uši lietajú
na každú stranu.
„Ale aj na chodníku
jazdíme pekne pomaly.
Jeden za druhým.
Nikdy nie vedľa seba.“

„Janka, raz ťa povožím
na svojej kolobežke!“
chichoce sa Kamilko.

„To si asi videl v cirkuse!
Na kolobežke môže jazdiť
len jedna osoba,“
povie Emilko a ukáže pazúrikom
na labke jednotku.

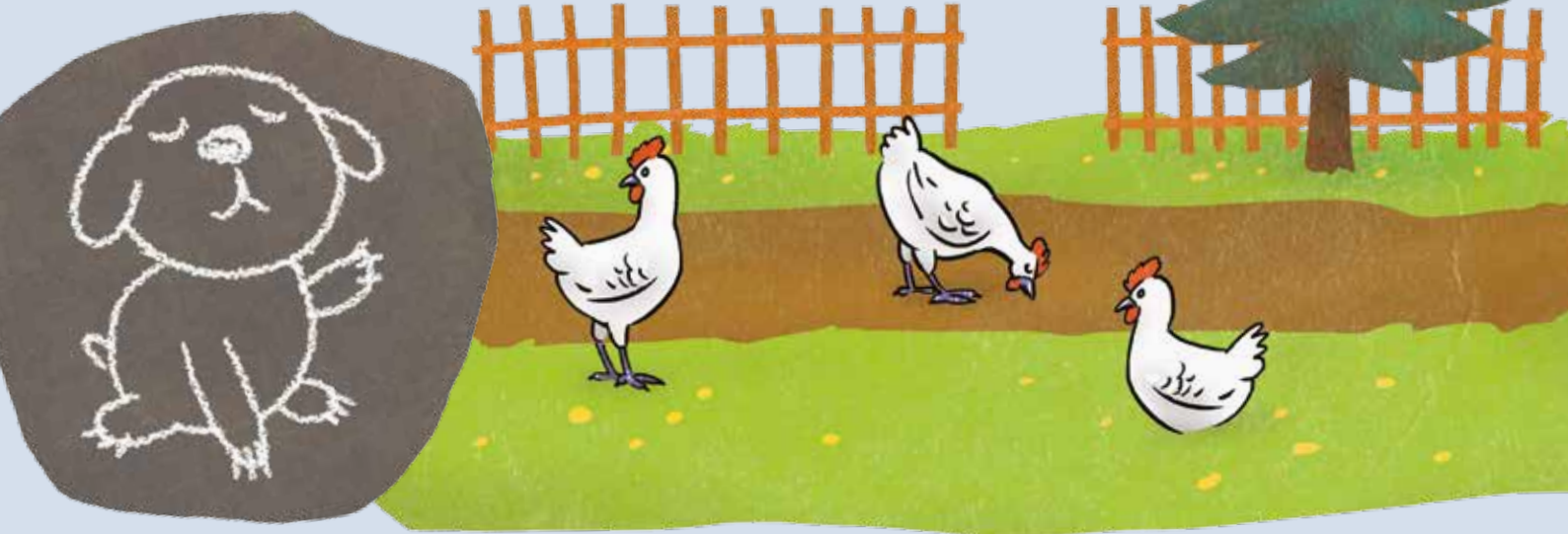

NESPRÁVNE

SPRÁVNE

„A čo keď na ceste nie je chodník?“
dobiedza zase Kamilko.
„Veru, ako u mojej babičky
na dedine,“ pridá sa Janka.

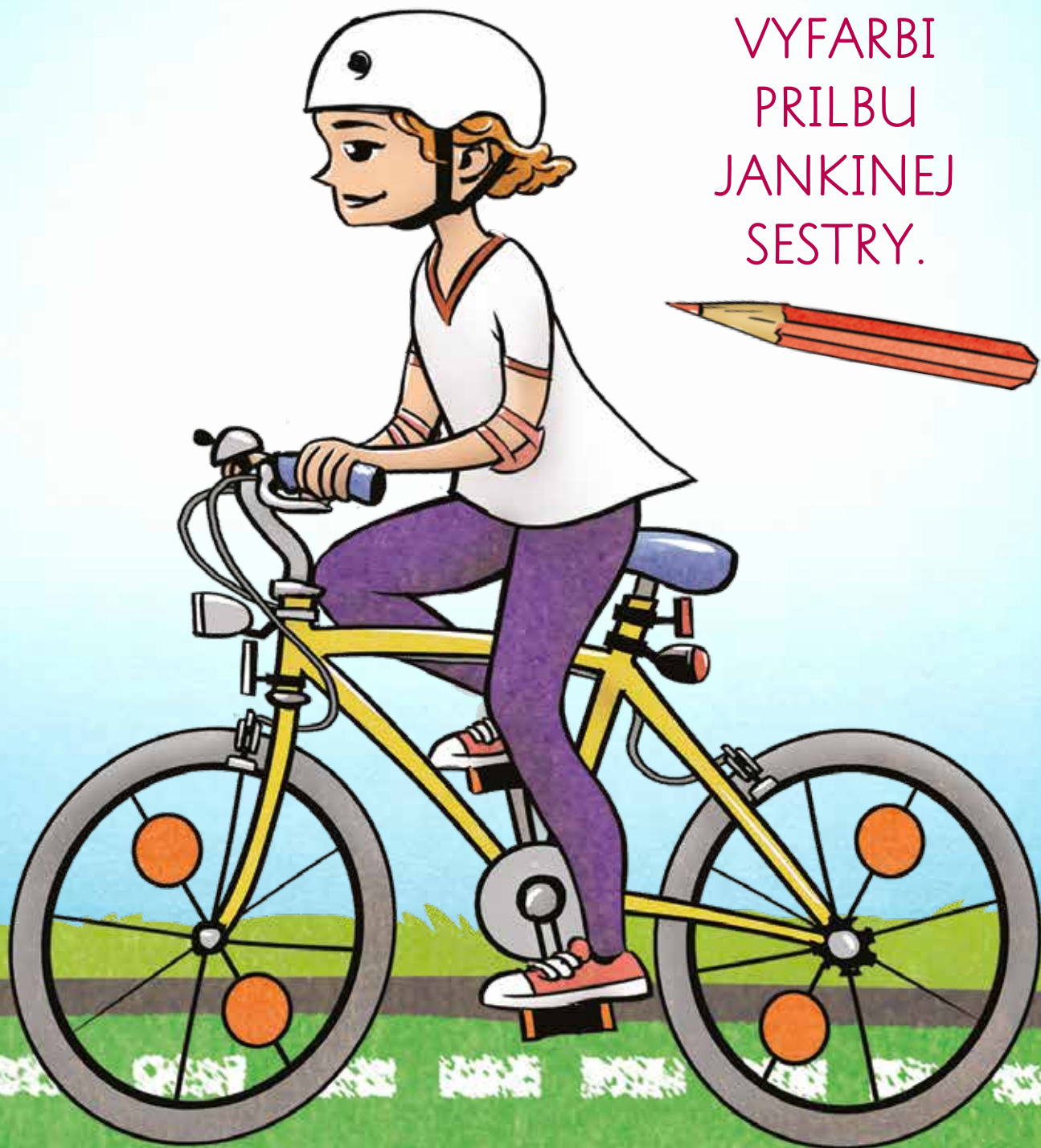

„vtedy sa jazdí po ľavom kraji cesty.
Ale na to ste ešte malí, ako ja,“ povie psík.
„Pre malých kolobežkárov je najbezpečnejšia
cestička pre cyklistov či poľná cestička.“

„Moja veľká sestra nosí pri jazdení prilbu!“
spomenie si odrazu Janka.
Emilko prikyvuje. Je šťastný ako blcha,
že má takých múdrych kamarátov.

VYFARBI
PRILBU
JANKINEJ
SESTRY.

„Ochrannú prilbu
a chrániče majte na kolobežke,
bicykli aj korčuliach,
aby sa vám nič nestalo.“

ČO CHRÁNI
EMILKA PRI
KORČUĽOVANÍ?

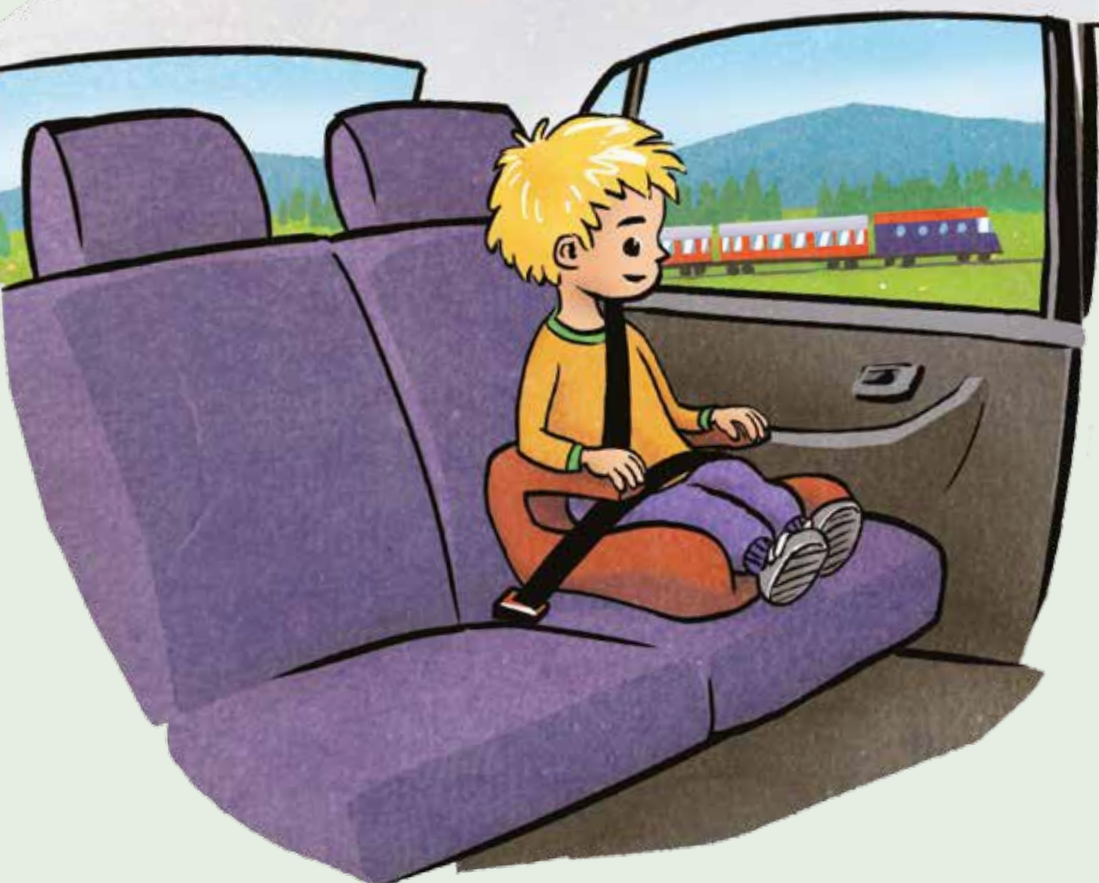
VYFARBI
PSÍKOVI PRILBU
A CHRÁNIČE
VÝRAZNÝMI
FARBAMI.

JUPÍ, IDEME NA VÝLET!

Konečně je víkend!

Kamilko půjde s rodičmi autom na výlet.
Pohmukáva si pesničku a poskakuje hore-dole.

„PÔJDEM AUTOM NA VÝLET.
JUPÍ, SPOZNÁM CELÝ SVET!
DÁM SI PÁS AJ PODSEDÁK,
PREDBEHNEME KAŽDÝ VLAK.“

„Fíha, tak ty už poznáš podsedák
aj bezpečnostné pásy?“
čuduje sa šteniatko Emilko.

„Jasné, ved' už nie som malý,“ vytiahne sa Kamilko. „vieš čo, Emilko, aj ja viem jedno tajomstvo...“ šepne zrazu havkovi do ucha.

„Môj ocko si niekedy zabudne zapnúť pás.“

„Baf, musíš mu to vždy pripomenúť. Pred jazdou autom sa treba pripútať. Inak riskujeme svoj život,“ zavrčí psík.

„Spolahni sa!“ sľúbi Kamilko psíkovi.

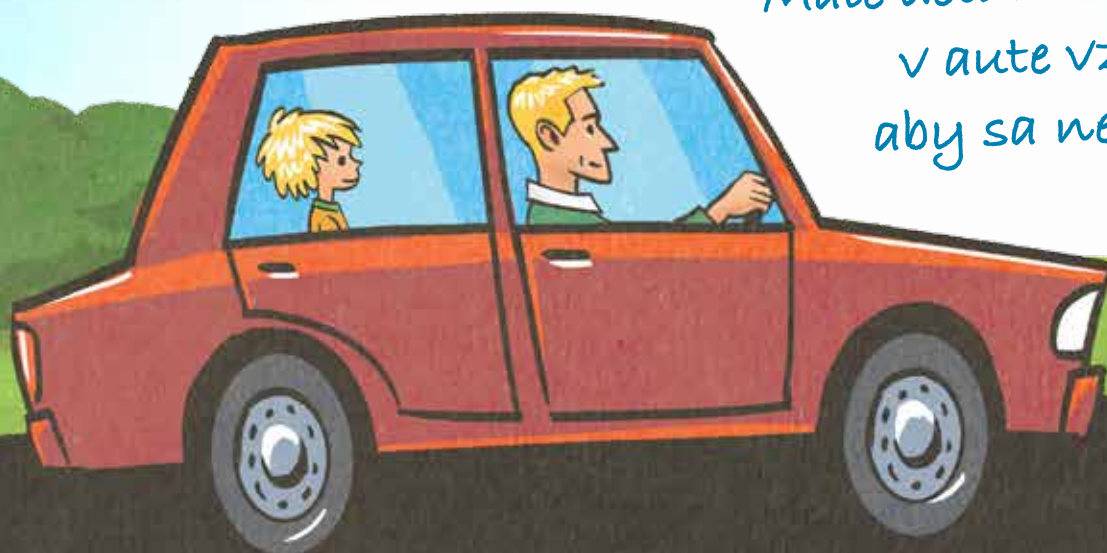
POVEDZ SVOJIM KAMARÁTOM,
NA KTOROM OBRÁZKU ROBÍ
KAMILKOV OCKO CHYBU A PREČO.

„Emilko, ty si taký múdry,“
napadne odrazu Kamilkovi.

„Nevieš náhodou, prečo mi môj ocko
nechce dovoliť sedieť v aute vpredu?
Vzadu sa veľmi nudím!“

„Nie ja, ale tvoj ocko je múdry!
Malé deti musia sedieť
v aute vzadu,
aby sa nezranili.“

„vieš ty čo, kamarát?“
dostane Emilko nápad ako hrom.
„Nauč ostatných v aute nejakú
svoju pesničku či básničku,“
navrhne šteniatko Kamilkovi.

„Alebo sleduj, čo sa deje
za oknom.“

„Hurá, výborný nápad!
vystřčím hlavu z okna a budem
sledovat cestu!“
teší sa Kamilko.

„No toto, z otvoreného okna
sa za jazdy nevykláňame.
Môžeš si ublížiť,“
zavrtí Emilko hlavou
a potom aj chvostíkom.

„A môžem sa hrať s bublifukom?“
zaujíma sa Kamilko.

„To je vtip? Šoféra by bubliny
pri jazde vyrušovali.“

Emilko neverí svojim dlhým ušiam.

„Jáj, tak budem sledovať
dopravné značky. Hlavne tie,
čo už poznám!“ povie Kamilko
a psík je konečne spokojný.

AKÚ PESNIČKU
BY SI SI SPIEVAL
V AUTE TY?
ZASPIEVAJ JU
PANI UČITEĽKE
NAHLAS.

A TÚTO RIEKANKU POZNÁŠ?
NAUČ SA JU NASPAMÄŤ!

SLÁVA NÁŠMU VÝLETU,
NEZMOKLI SME,
UŽ SME TU!

KDE STE BOLI NA VÝLETE VY, DETI?
NAKRESLITE NÁM, ČO STE TAM ZAŽILI.

A large, empty rectangular box with a dashed border, intended for children to draw their experiences from a trip.

DETI A VEĽKÝ AUTOBUS

„Aj ja mám tajomstvo, aj ja mám tajomstvo!“
skáče hore-dole malá Janka.

„My dnes pôjdeme zo škôlky s mamičkou
autobusom,“ pochváli sa Kamilkovi.

„Jééj, mne sa autobus veľmi páči!“
usmieva sa Kamilko. „Keď sa otvárajú dvere,
robia tššššš!“ napodobňuje Kamilko
autobusové dvere zvukmi aj rukami.

„Baf! Autobusy mám aj ja veľmi rád,“
teší sa s deťmi Emilko. Ale niektoré deti
sa vôbec nevedia správať na zastávke!“

povzdychne si psík.

„Nevedia?“ zvolajú jeho kamaráti prekvapene.

„Veru nie. Minule jedno dievčatko stálo
na samučičkom okraji cesty
a robilo lastovičku!“

„A iný chlapček sedel
na zastávke na lavičke,
hoci pri ňom stála babička,
ktorá si nemala kam sadnúť!“

„My s Kamilkom vieme,
ako čakať na zastávke.
Naučili nás to naši rodičia,“
vyhlási hrdojanka.
„Veru,“ pridá sa Kamilko.
„Stačí sa naučiť toto!“

Nestojíme
na kraji cesty.

Nevstupujeme
na cestu.

Nevyrušujeme
ostatných.

Neodhadzujeme smeti.

Pustíme
sadniúť si starších.

„Moja mamička si vždy kúpi aj lístok,“
spomenie si Janka. „Niekedý vám lístok predá ujo
vodič. Vo väčších mestách musíte v autobuse lístok
vsunúť do takej krabičky
a tá urobí CVAK!“

„To je označovač
cestovných lístkov,“
poučí Janku Emilko.
„Bez platného
cestovného lístka
sa cestovať nepatrí.“

„Boli by ste
ČIERNI PASAŽIERI!“
povie Emilko vážne
a trochu stíši hlas.

„Fíha, to by sme celkom očerneli?“
zľakne sa Kamilko.

„Ha-ha-ha-haffff!“ vyprskne psík
do smiechu. „Neboj, neočerneli,
to sa len tak hovorí.

Ale od uja revízora by si dostal
veľkú pokutu.“

„Minule bolo v autobuse toľko ľudí
ako maku,“ spomenie si odrazu Kamilko.
„Batoh si v autobuse treba hneď zložiť z chrbta!“
radí Emilko. „Aby si ním nikoho neudrel.“

„A mňa ešte mamička naučila, že sa mám
v autobuse vždy niečoho držať,“ zvolá Janka.

„A to prečo?“ rozmýšľa Kamilko nahlas,
ale potom si spomenie.
„Jáááj, jasnééé. Keby autobus zabrzdil,
popadali by sme na zem ako zhvité hrušky,
bum-bác!“ smeje sa Kamilko
a smejú sa veru aj Janka so psíkom.

EMILKO POTREBUJE POMOC RODIČOV

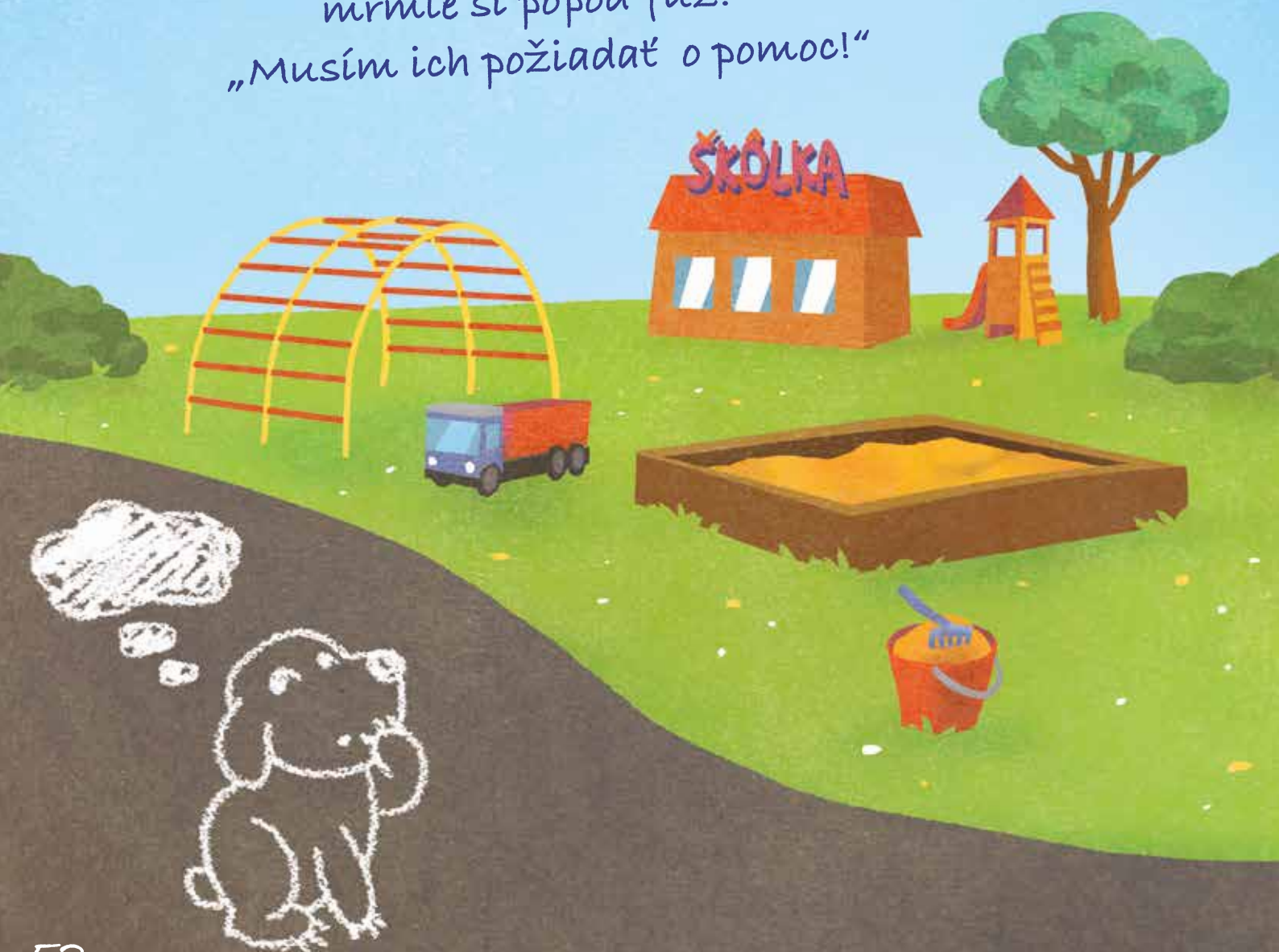
„Komu vlastne deti najviac veria?“
rozmýšľa psík Emilko na škôlkarskom dvore,
kým jeho kamaráti odľúkajú v postielkach
v škôlke po dobrom obede.

„RODIČIA!“ vykrikuje Emilko len tak pre seba.

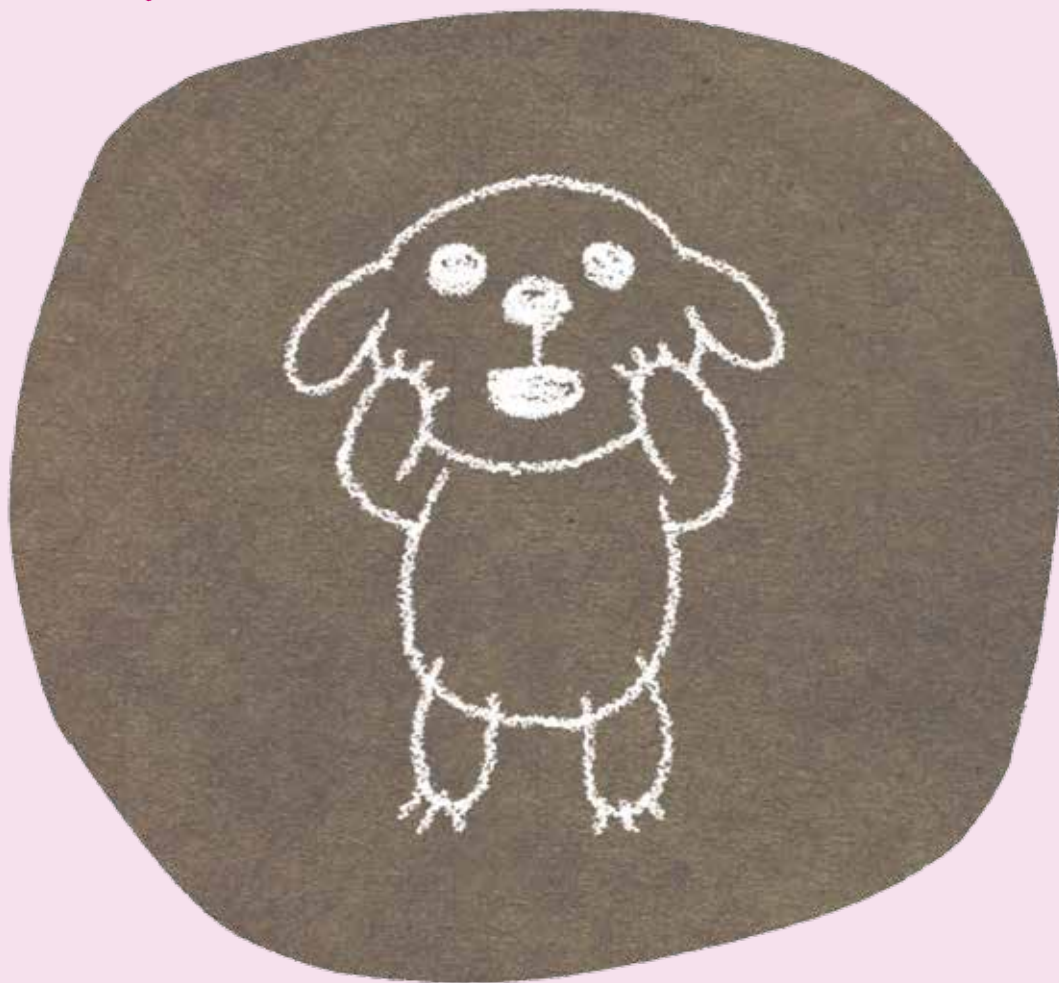
„Deti najviac veria svojim rodičom,“

mrme si popod fúz.

„Musím ich požiadať o pomoc!“

„Haló, rodičia, počujete ma?
Ja som kamarát vašich malých škôlkarov.
Volám sa Emilko a som psík.
Ale to asi vidíte, chichichi,
zasmeje sa Emilko sám na sebe.

„Potrebujem vašu pomoc.
Z vašich škôlkarov budú o krátky čas školáci.
Bol by som šťastný, keby ste si pred prvou
cestou do školy nacvičili niektoré dôležité veci.
S vami ich to bude baviť! Mne môžete veriť!“

„Nebojte sa, mamičky a ockovia.

Nie je to žiadna veda. Každý z vás vie,
kde stojí škola vášho budúceho prváka.
vyberte sa k tej škole niekedy na prechádzku,
aby váš škôlkar videl, kadiaľ raz bude
chodiť celkom sám. Aby videl, aké sú tam cesty
a chodníky, kde sú zebry alebo podchody,
či mu na ceste pomôžu semafore.“

„vyskúšajte ho na tejto prechádzke,
čo všetko sa odo mňa naučil.

Či vie, že sa vždy musí pozrieť
vľavo, vpravo a zase vľavo, kým prejde cez cestu.
Či pozná farby na semafore
a aj to, čo nám hovoria. Alebo si to môže
nacvičiť na dopravnom ihrisku!“

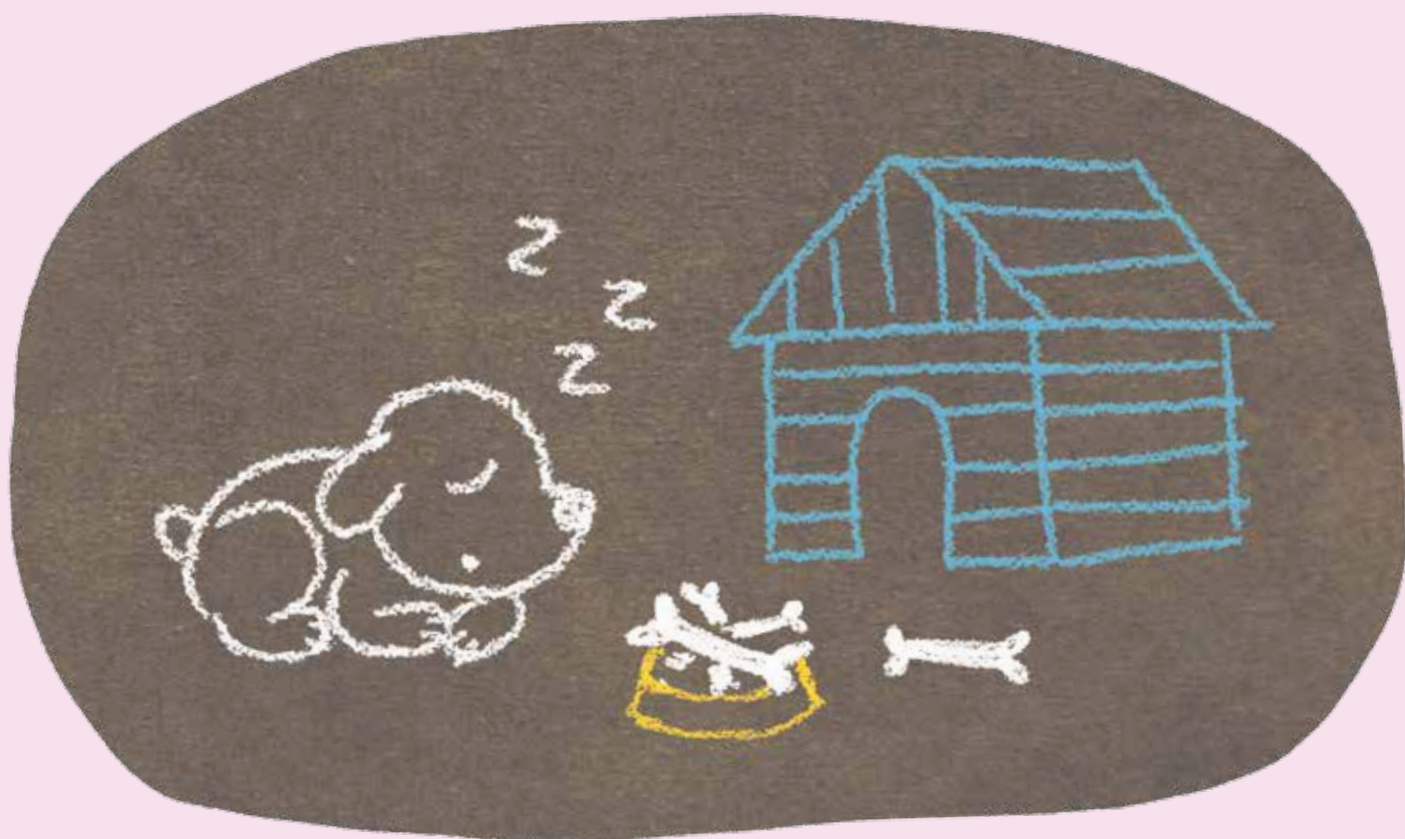

„Viete, deti si myslia, že sú už veľké,
ale my vieme svoje...“

„Ufff. Ale mi odľahlo, keď viem,
že mi s tými našimi budúcnimi
prvákmi pomôžete.

Veľmi pekne vám d'akujem.

Kým sa Kamilko s Jankou zobudia,
asi si aj ja trošku... schrupnem,
povie Emilko a zívne si
ako naozajstný veľký psík.

ROZLÚČKA

Hurá, zajtra sa začínajú prázdniny!
Onedlho si po Kamilka a Janku prídu
do škôlky rodičia. „Dnes sa budeme musieť
rozlúčiť,“ hovoria deti kreslenému psíkovi.
„Nebud'te smutní, budem na vás dávať pozor,
aj keď budete školáci!“
zavrtí šteniatko chvostíkom.

ZAKÝVAM VÁM NA ROZLÚČKU,
PAMÄTAJTE NA POUČKU:
BUĎTE, DETI, NA ULICI
VŽDY POZORNÉ AKO PSÍCI.

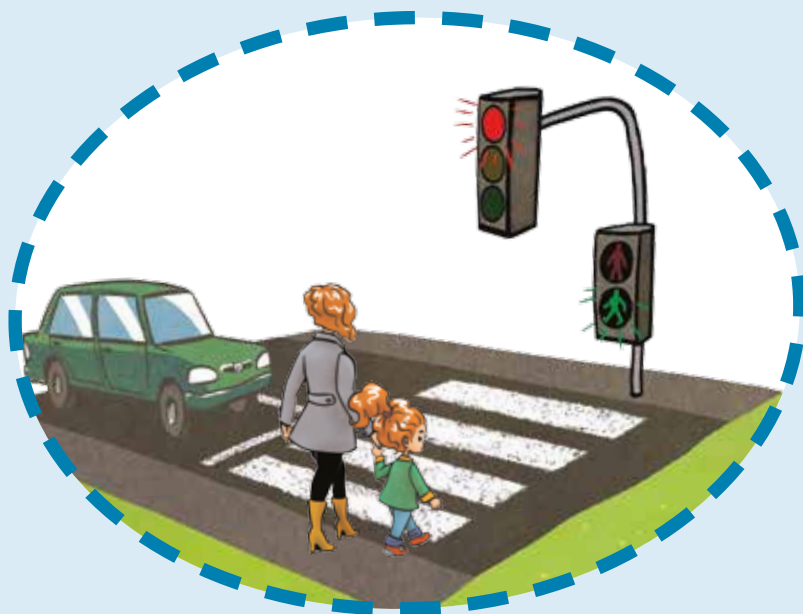

Deti sa rozosmejú. Chvíľu poskakujú hore-dole ako malé šteniatka. „Júj, dúfam, že si budem pamätať všetko, čo sme sa naučili,“ zastaví sa odrazu Janka. „Podme si to rýchlo zopakovať!“ navrhuje Kamilko. „Baf! Kto patrí na chodník a kto na cestu?“ skúša deti Emilko. „Po ceste jazdia autá. Po chodníku chodia chodci. Vždy vpravo a pomaly!“ odraपोce Kamilko svoje vedomosti.

„Čo urobíme, ak potrebujeme prejsť na druhú stranu cesty?“ položí šteniatko ďalšiu dôležitú otázku.

„Nájdeme zebra!“ pridá sa Janka. „Alebo semafor, na ktorom svieti zelené svetlo alebo zelený panáček.“

„výborne! A keď prechádzate cez cestu,
vždy sa musíte pozrieť najprv vľavo,
potom vpravo a ešte raz vľavo,“ doplní psík.

„Ktoré autá sa veľmi ponáhľajú
a treba im dať prednosť?“ pokračuje Emilko.

„Hasiči, policajti aj sanitka,“
odpovedá správne
Kamilko.

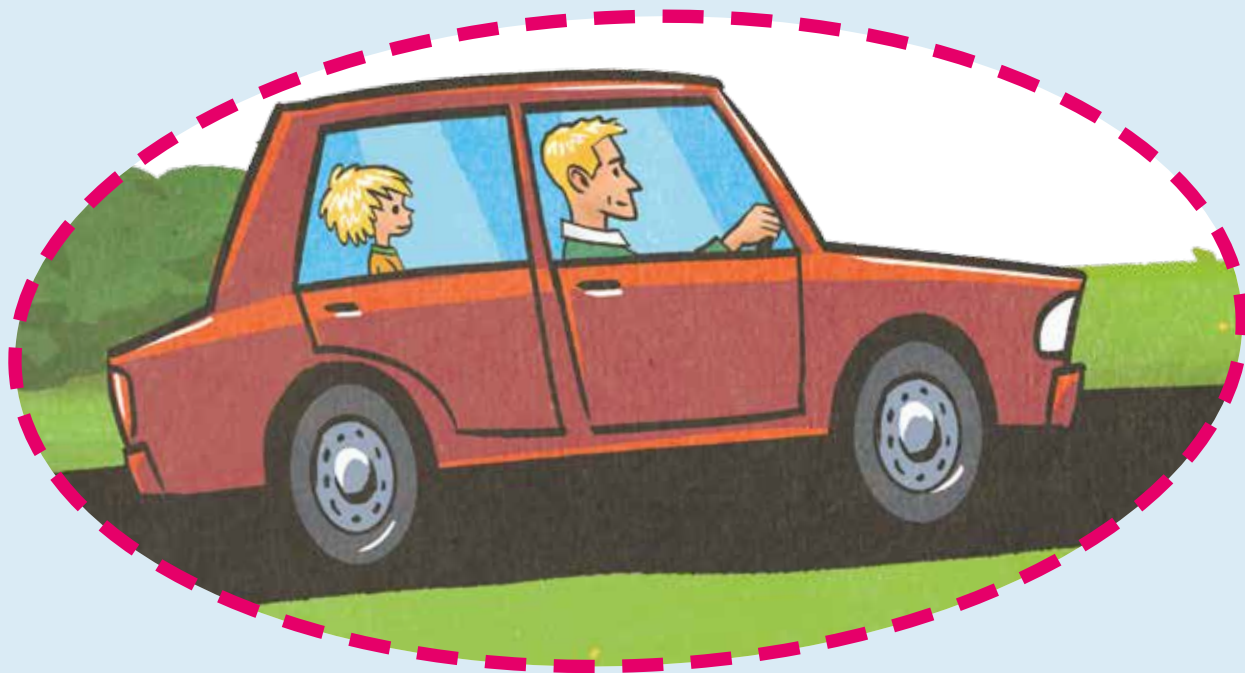

„Baf-baf, a teraz pozor! Ťažká otázka,
toto bude chyták. Ako jazdíme po ceste
na kolobežke?“ opýta sa Emilko.

„Kolobežka nepatrí na cestu!
Jazdíme po chodníku
alebo po cestičke
pre cyklistov!“
zakričia deti
spoločne.

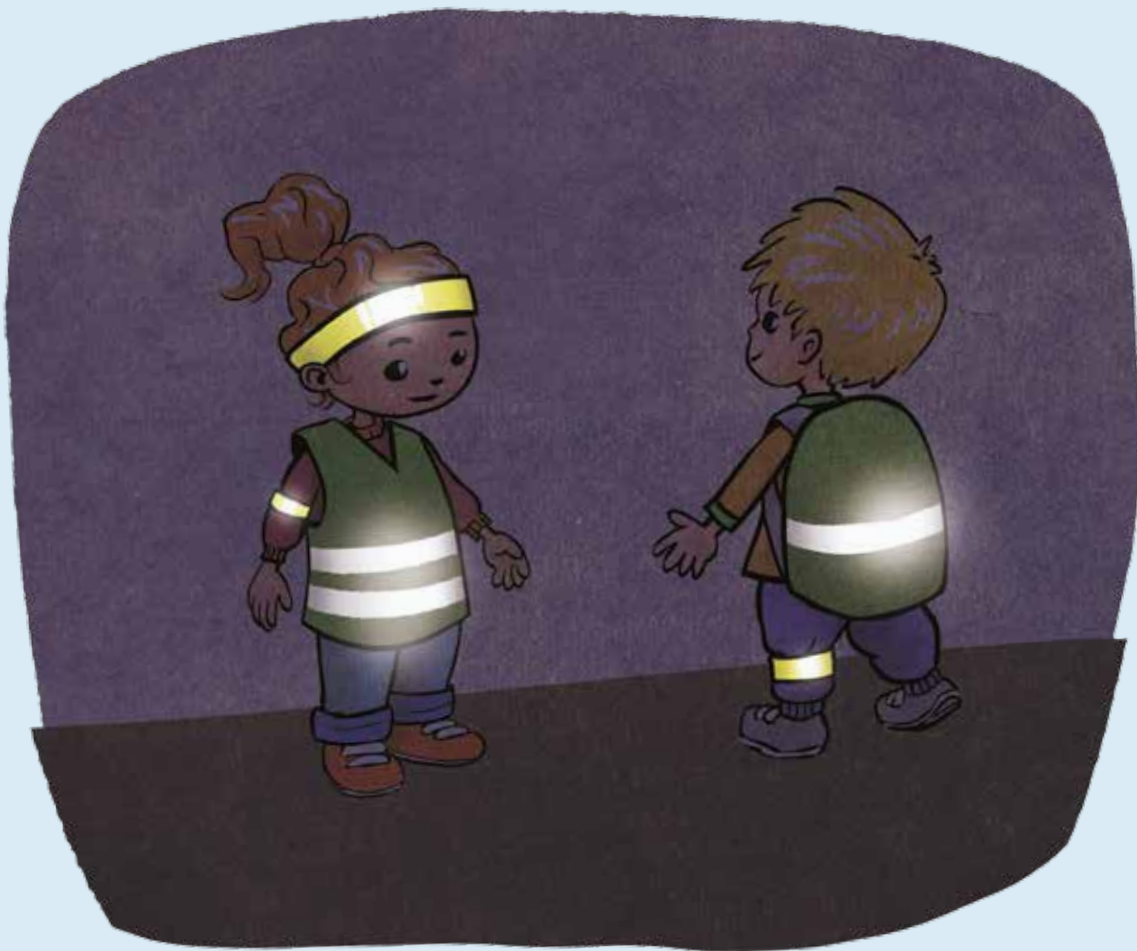
„Neuveriteľné! Vy ste sa nedali nachytať!“
chváli deti šteniatko a pokračuje:
„A čo je dôležité pri jazde autom?“
„To je ľahké! Sedíme na podsedáku
a zapneme si pás,“ mávne rukou Kamilko.

„Pamätáte si ešte,
kto je to čierny pasažier?“
„Každý, kto v autobuse
cestuje bez platného
cestovného lístka,“
odpovie Janka.

„Vy-ni-ka-jú-co!“ zarecituje psík.
„Takže teraz vám môžem prezradiť
aj posledné tajomstvo. Aby vás na ceste bolo
vždy dobre vidieť, musíte nosiť reflexné prvky.“
„A to je čo?“ čuduje sa Janka,
ktorá si myslela, že už všetko vie.

„Iste nosíte v škôlke na prechádzke
také žiarivé vestičky.
Sú žltej či oranžovej farby a svietia dod'aleka.“
„Áno, áno, nosíme!“ spomenú si deti.
Rovnako môžete mať na bunde či batohu
pripnuté reflexné pásiky či odznaky.
Čím viac ich máte, tým vás lepšie vidieť.“

„Fíha, to si veru budeme pamätať.

Ale už musíme ísť domov.

Tak ahóóój, Emilko!”

kývajú deti havkovi na rozlúčku.

„A buďte opatrní aj cez prázdniny!”

kýva im naspäť Emilko.

TEST VEDOMOSTÍ

Kamaráti, počúvali ste rady psíka Emilka pozorne? S pomocou rodičov či pani učiteľky zakrúžkujte správne odpovede v teste a uvidíte, koľko ste sa toho naučili.

1. Ak chceme prejsť cez cestu, hľadáme:

- a) zebru
- b) žirafu

2. Ktoré autá majú vždy prednosť?

- a) strieborné
- b) hasiči, policajti a sanitka

3. Kde môže jazdiť kolobežka?

- a) po chodníku
- b) po ceste s autami

4. V aute si vždy musíme zapnúť:

- a) pás
- b) rádio

5. Prečo nosíme reflexné prvky?

- a) Aby nám nebolo zima.
- b) Aby nás bolo na ceste dobre vidieť.

1. a, 2. b, 3. a, 4. a, 5. b

OBSAH

KAMILKO A ZÁZRAČNÝ PSÍK	4
CHODNÍKOVÉ PRAVIDLÁ	10
AKO PREJŠŤ CEZ CESTU	16
ZOZNÁMTE SA: DOPRAVNÉ ZNAČKY	22
PREČO AUTÁ HÚKAJÚ	28
ZÁBAVA NA KOLIESKACH	34
JUPÍ, IDEME NA VÝLET	40
DETI A VEĽKÝ AUTOBUS	46
EMILKO POTREBUJE POMOC RODIČOV	52
ROZLÚČKA	56

Produkcia:
Relations Consulting, s.r.o.
Gercenova 2, 851 01 Bratislava
www.relations.sk

Autori:

© Mária Bejdová, 2017
© Katarína Noskajová, 2017

Recenzenti:

Mgr. Eva Gnothová
PaedDr. Iveta Hajdúková

Ilustrácie:

© Mgr. art. Viliam Slaminka, 2017

Grafický dizajn a zalomenie:

© Lukáš Pompa, 2017

Jazyková úprava:

Katarína Vilhanová

Tlač:

Slovenská Grafia a.s.
Pekná cesta 6, 834 03 Bratislava
<http://www.grafia.sk/>

Všetky práva vyhradené.

Toto dielo ani žiadnu jeho časť nemožno reprodukovat
bez súhlasu majiteľa práv.

Vydané vďaka finančnej podpore
Nadačného fondu Lidl v Nadácii Pontis.

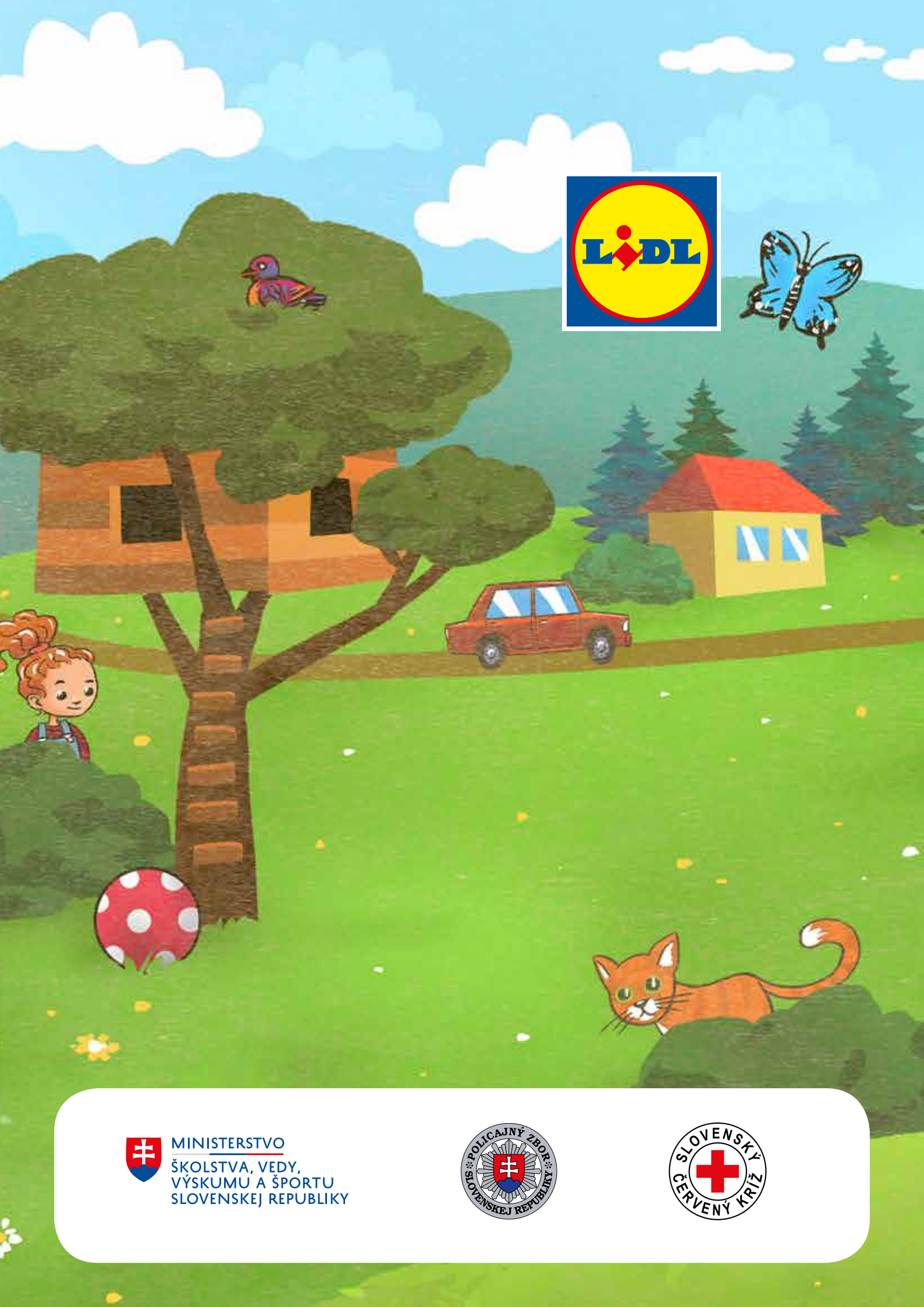
Túto publikáciu a ďalšie zaujímavé informácie
o dopravnej výchove nájdete na www.lidl.sk/dopravnavychova

Prvé vydanie
Nepredajné

Bratislava 2017

ISBN 978-80-89895-04-5

MINISTERSTVO
ŠKOLSTVA, VEDY,
VÝSKUMU A ŠPORTU
SLOVENSKEJ REPUBLIKY

